26.09.2021 Ezüst és aranykonfirmàció / Silberne und Goldene Konfirmation

Köszöntés/ Gruß

Mert aki Istentől született, az legyőzi a világot, és az a győzelem, amely legyőzte a világot, a mi hitünk.

Denn alles, was aus Gott geboren ist, überwindet die Welt; und unser Glaube ist der Sieg, der die Welt überwunden hat. (1. Joh 5, 4)

Olvasmány: Róm 10,9-17:

Ha tehát száddal Úrnak vallod Jézust, és szíveddel hiszed, hogy Isten feltámasztotta őt a halálból, akkor üdvözülsz. 10 Mert szívvel hiszünk, hogy megigazuljunk, és szájjal teszünk vallást, hogy üdvözüljünk. 11 Az Írás így szól: „Aki hisz őbenne, nem szégyenül meg." Ézs 28,16 12 Nincs különbség zsidók és görögök között, mert mindenkinek ugyanaz az Ura, és ő bőkezű mindazokhoz, akik segítségül hívják őt, 13 mert „aki segítségül hívja az Úr nevét, üdvözül". Jóel 3,5 14 De hogyan hívják segítségül azt, akiben nem hisznek? Hogyan is higgyenek abban, akiről nem hallottak? Hogyan hallják meg igehirdető nélkül? 15 És hogyan hirdessék, ha nem küldettek el? Amint meg van írva: „Milyen kedves azoknak a jövetele, akik az evangéliumot hirdetik!" Ézs 52,7 16 Csakhogy nem mindenki engedelmeskedett az evangéliumnak, hiszen Ézsaiás is ezt mondja: „Uram, ki hitt annak, amit tőlünk hallott?" Ézs 53,1 17 A hit tehát hallásból van, a hallás pedig Krisztus beszéde által.

Denn wenn du mit deinem Mund bekennst, dass Jesus der Herr ist, und in deinem Herzen glaubst, dass Gott ihn von den Toten auferweckt hat, wirst du gerettet werden. 10Mit dem Herzen nämlich glaubt man, auf Gerechtigkeit hin; mit dem Mund bekennt man, auf Rettung hin. 11Denn die Schrift sagt: Keiner, der auf ihn vertraut, wird blossgestellt werden.

12Es ist ja kein Unterschied zwischen Juden und Griechen, denn sie haben alle ein und denselben Herrn, der alle reich macht, die ihn anrufen. 13Denn: Jeder, der den Namen des Herrn anruft, wird gerettet werden. 14Doch wie sollen sie den anrufen, an den sie nicht glauben? Wie sollen sie an den glauben, von dem sie nichts gehört haben? Wie sollen sie hören, wenn niemand da ist, der verkündigt? 15Und wie soll man verkündigen, wenn man nicht gesandt wurde? Denn es steht geschrieben: Wie sind doch willkommen die Füsse der Boten, die Gutes verkünden!

16Doch nicht alle haben auf das Evangelium gehört. Jesaja sagt: Herr, wer hat unserer Verkündigung geglaubt? 17Also kommt der Glaube aus der Verkündigung, die Verkündigung aber geschieht durch das Wort von Christus.

Alapige/Predigttext: Rom10,17: Also kommt der Glaube aus der Verkündigung, die Verkündigung aber geschieht durch das Wort von Christus.

Glauben ist heutzutage vielleicht nicht so hoch angesehen beim bestimmten Gesellschaftskreisen. In dem allgemeinen Sprachgebrauch wird es sogar als einen Gegenpool zum Wissen gestellt. Ein sehr leichtsinniger Spruch nach Meiner Meinung.

Glauben bedeutet auch etwas zu wissen. Bestimmte Glaubensinhalten lernen wir auch in dem Konfirmandenunterricht und auch danach. Wir hören über Judentum, über Jesus Christus, über die Entwicklung der Kirche, über unserer Feste und…

Wie viele Predigten haben wir mal gehört, wie viele Bibelsprüche haben wir mal gelesen und gehört? Und welche Wirkungen hatten Sie an uns?

Eine große Frage. Ich würde sagen, dass nicht nur das Wort zählt, was wir hören, sondern auch das gelebte Evangelium was wir spüren.

Im griechischen Urtext lesen wir über hören in dieser Stelle. In unserem Predigttext steht hier Verkündigung, in der Lutherbibel Predigt. Aber alles ist immer mit einem Fokus. Es wird über Jesus Christus gepredigt, verkündet. Und das können wir anhören, das können wir anmerken, erleben und weitergeben. Jesus Christus und seiner Wirkung im Leben der Menschen.

Deswegen müssen wir darüber auch reden. Oft habe ich früher gehört, dass nur der Pfarrer oder Die Pfarrerin Predigen soll. Ist schon gewiss man studiert viel, um dieses Amt erfüllen zu dürfen, aber Verkündigung geschieht nicht nur durch die Predigt am Sonntag, oder was online gestellt wird und wurde.

Manchmal ein gezieltes Wort unseres Nachbarn oder Kollege bedeutet viel mehr. Und gelebtes Wort hat auch eine tiefere Wirkung. Gelebtes Christentum wird auch als Verkündigung in der Gesellschaft.

Im Protestantismus, also in den Kirchen der Reformation betonen wir immer, dass wir ein sogenanntes allgemeines Priestertum haben. Nämlich: jeder von uns, als erwachsene Gläubige, ist zuständig für den eigenen Glauben, und auch für den Verkündigung des Evangeliums.

Mit der Lebensart und Weise, mit gewisse Haltungen und Wirkungen können anderen Menschen auch sehen: aha das gelebte, gesunde Christentum ist positiv. Dieses Christentum kann helfen. Orientierung geben, Sinn und Zweck des Lebens schenken, trösten, Auswege schenken, einen neuen Horizont öffnen, Frieden geben, Rahmen schaffen…

Es lohnt sich nicht nur das Wort hören, sondern auch leben und weitergeben. Auch weiter reden darüber, was uns Jesus Christus schenkt Tag für Tag. Ehre sei Gott dafür, dass wir Gottes Wort hören und auch weitergeben können.

Róm10,17 A hit tehát hallásból van, a hallás pedig Krisztus beszéde által.

A hallás az akusztika az nagy dolog. Többen mondták már nekem is, hogy nehezen lehet hallani, követni, amit mondok. Mert gyorsan beszélek, vagy mert hadarok és raccsolok. Az ember lassan kinövi ezeket, megszokja a nyilvános beszédeket, azt, hogy mások előtt kell szólni, mégpedig nem is kicsi, hanem nagyon nagy dolgokról.

Merthogy amikor Krisztusról kell szólni, akkor az nem kismiska. Az nem semmi. Az nem egy egyszerű beszéd. Vagy mégis?

Néha a legegyszerűbb élethelyzetekben mutatkozik meg az, hogy mit is szólunk. Mármint nem feltétlenül beszéddel, hanem valamilyen cselekvés vagy hallgatás által. Merthogy a Krisztus beszéde sokféle módon hathat, és sokféle módon szólhat hozzánk is. De általunk is, rajtuk keresztül is.

Itt azonban az olvasmányunkban kifejezetten arról van szó, hogy az Írás megértéséhez szükségesek a magyarázatok. S valóban, ha belegondolunk, akkor azt látjuk hogy bár a Bibliát a világ minden nyelvére lefordítják, de mégis fontos a megértéshez az, hogy milyen kultúra idején íródott a szöveg, hogy milyen jelentések vannak egy-egy kifejezés, egy-egy szó mögött, s hogy mégis milyen környezetbe írták meg azt. Hogy kinek célozták anno amikor leírták.

Merthogy amikor meg akarjuk érteni a mában az üzenetét, akkor bele kell merülnünk a múltba egy kicsit. A római gyülekezet egy olyan városban él, ahol egymás mellet sokféle ember van. S még akkoriban sok témáról nincs egy egyenes, vagy egységes iránymutatás a keresztyénségen belül. Szokások, rendszerek nincsenek még úgy kialakítva, mint ahogyan mi ma ismerjük őket. A dogmatika még nincs letisztázva. Így például a keresztség vagy a konfirmáció gyakorlata sem ismert még abban formában ahogyan mi ezt éljük. Éppen ezért fontos, hogy ki legyen bontva a bibliai igerész, hogy azt értelmezzük.

Néha talán jó róla beszélni is, amikor mondjuk elolvassuk otthon vagy egymás közt, vagy akár egy bibliakörön is. A teológiai szakirodalomban ezt segítik például kommentárok, amelyek próbálnak a mélyebb megértésben segíteni.

Egy szó, mint száz, sok írott és elhangzott szó segít minket abban, hogy megértsük, hogy befogadjuk, hogy magunkévá tegyük a Krisztus beszédét. Hogy az ne egy távoli, idegen szépen hangzó, de érthetetlen valami legyen.

Egy nagy kérdés azonban, hogy mi nyitottak vagyunk-e erre? Hogy a fülünk, a szemünk, de más érzékszerveink is meg akarják-e látni, hallani, és tapasztalni azt hogy mit is jelent a keresztyénség, a hit, hogy miként formálja ez az emberek életét.

Halljuk meg, ha szól hozzánk Krisztus. Halljuk meg, vegyük észre az ő szavát. Ne engedjük el a fülünk mellett. S meghallottuk, megtapasztaltuk akkor adjuk tovább, ne tartsuk magunkban. Ámen.

Segen/áldás:

Die Gnade unseres Herrn Jesus Christus und die Liebe Gottes und die Gemeinschaft des Heiligen Geistes sei mit euch allen!

Az Úr Jézus Krisztus kegyelme az Isten szeretete Szentlélek közössége legyen és maradjon mindnyájunkkal! Amen

Isten gazdag áldását kívánva

Gottes reichen Segen wünschend,